

OPINIONS

Tornabous, octubre de 2010

Nº 22

L'església catòlica pot anar a judici ordinari...?

Quan he començat a escriure la meva intenció era fer-ho només, sobre el que en aquest moment encara és, per desgracia, actualitat: "la pederàstia en general i en particular, l'exercida per alguna ministres de l'església. Era temptador, ja que dia sí i dia també ens arriben pels mitjans de comunicació denúncies fetes arreu del món sobre el mateix. Però, sense deixar de banda el tema, he pensat que hi havia més coses a dir i sobre les quals passo a fer-ne esment.

No estic capacitada per erigir-me com a jutge i donar un veredict de condemna o d'absolució sobre la manera d'actuar de l'església, només poso en coneixement vostre fets basats en l'experiència diària, i d'altres, extrets d'unes bibliografies, que poden servir, si més no, perquè sigueu vosaltres els que doneu una opinió sobre uns esdeveniments dels quals l'església n'ha estat protagonista.

L'Església Catòlica és una entitat i per tant, com qualsevol entitat, està constituïda per una quantitat de persones, de les quals formem part, que està dirigida per una jerarquia suprema encapçalada pel Sant Pare, seguit de cardenals, arquebisbes, bisbes i altres càrrecs, fins arribar als preveres que són els que han de bregar i estar quotidianament en contacte amb la gent.

Tots plegats constituïm l'església, la qual, abasta persones de tota mena, bones, no tant i dolentes.

Una de les parts de la qual està integrada són els mossens, que tenen, entre altres, l'obligació d'informar al seu superior, en aquest cas el bisbe, de qualsevol esdeveniment "anormal" que succeeixi al seu entorn. Sobre tot, si de l'esdeveniment n'és protagonista un dels seus "companys" o algun dels seus "superiors" i sap, de manera fefaent, que hi ha menors que estan sent objecte de vexacions.

Però, a vegades, la comunicació es fa difícil, ja que les jerarquies amb les que haurien de dialogar, els qui haurien d'emprar una part important del seu temps en escoltar com a pares, amics i consellers, tenen l'agenda plena d'un munt de coses, entre elles: assistir a llocs on es fan celebracions o algun acte inaugural, dels quals ens n'assabentem, no a través d'uns escrits com ressenyes normals, sinó mitjançant la quantitat de fotos en les que com a protagonistes, ocupen cada setmana una part important del "Full dominical".

Quan un bisbe o qualsevol superior d'un ordre eclesial, no sap escoltar en profunditat: quan algú d'ells és alertat per un membre de la seva diòcesi o de la comunitat religiosa a la que pertany, que s'està produint en la seva diòcesi o en el convent del qual n'és regidor, una anomalia comesa per un dels seus membres, i no actuen amb concordança a la importància del "fet"... denoten que...

No són dignes del càrrec que representen i que malgrat hagin fet el dia de la seva ordenació sacerdotal una "promesa d'obediència" no un vot (paraules que semànticament semblen iguals però que a l'hora de posar-les en pràctica són de connotacions diferents) no vol dir que, encara que les jerarquies que estan per sobre d'ells imposin "silenci"; no tinguin l'obligació de posar en coneixement de les autoritats civils pertinents, el delict del qual han estat informats.

Per què han d'obeir a qui té categoria eclesial per damunt d'ells: amagant delictes a la justícia ordinària, fent cas omís de les denúncies rebudes d'abusos sexuals produïts per algun dels seus components, i impartint la "seva justícia" com si fossin els únics legisladors i portadors de la veritat...?

*Per què encara en aquest moment **les autoritats eclesiàstiques**, segueixen en el seu món? Un món ple de supèrbia i prepotència un... jo mano i tu obeeixes... un... jo faig i desfaig al meu antull...*

Per què no volen adonar-se del canvi que ha experimentat la societat, la gent en general i la joventut en particular, i ens omplen d'una oratòria i d'uns escrits que no tenen res a veure en la realitat...?

El nostre bisbe, Monsenyor Joan Enric Vives, rubrica cada setmana un escrit en al primera pàgina del "Full dominical de la diòcesi d'Urgell". Els seus escrits, denoten sempre una gran cultura i un extens coneixement fruit d'uns estudis per exercir el lloc que ocupa. Però, acostumen a tenir només que una pinzellada entenedora; la resta. És d'una densitat més adequada per entesos en teologia i metafísica.

*Llegeixo en el full dominical del dia 26 de setembre, un escrit rubricat per Monsenyor, en el qual fa menció d'algunes encíclicques i frases "en llatí". Dins el mateix escrit, i com a part entenedora, fa una dissertació que diu: <<La generació actual de joves i adults està cridada a preparar el futur i a salvaguardar tot el que es bo de l'estat de benestar, amb unes relacions laborals dignes, amb uns guanys honestos i proporcionats, i a fer d'aquest món una llar on tots hi puguem viure dignament amb la qualitat que correspon a un ésser creat a imatge i semblança de Déu>>. **Paraules molt maques**, que en el segle XIX va expressar el fundador de la ideologia comunista Karl Marx i que, **390 anys abans de Crist**, es troben en un dels 10 llibres del filòsof grec Plató, titulat "La República".*

Hi ha un gran desencís a tots nivells material i espiritual i pel que li pertoca és adient que ens anomeni la fe i l'esperança, però, en els seus escrits i les seves paraules hi hauria d'haver, a part d'espiritualitat, quelcom sobre la realitat existent. El faria més proper a les persones no avesades a tant tecnicisme oral o escrit i a la gent que degut al treball diari tenen les mans plenes de durícies.

Qui no vol un món en què no hi hagi cabuda per totes les utopies existents...? L'escrit de Monsenyor ens deixa indiferents, no aporta res nou, fins i tot ens dona la impressió de que no s'ha adonat de la realitat de la crisi existent.

Breu pinzellada sobre Joseph Ratzinger o el que és igual: Benet XVI:

En la seva biografia trobaríem, entre altres coses, que va pertànyer a les "Joventuts Hitlerianes" cosa que no és d'estranyar ja que va ser una època en què, o estaves de part del "führer" o et cremaven sense contemplacions. Ha sigut i ho deu ser encara, una persona molt intel·ligent. És autor de molts llibres i d'una gran quantitat d'articles de tota mena, religiosos, polítics i socials.

Durant 25 anys, Ratzinger va ser al front de "La Congregació per a la Doctrina de la Fe". L'organisme del Vaticà encarregat d'aplicar la llei canònica en tot el món, incloent allò que fa referència als abusos sexuals. Hans Kiing, un antic amic seu va dir que ningú sabia tant d'aquest casos de pederàstia com ell, ja que recollia les denúncies fetes per tots els bisbes i arquebisbes catòlics existents.

En el 2001 Ratzinger va exhortar a les jerarquies eclesiàstiques d'arreu del món, perquè les acusacions d'abusos sexuals es mantinguessin "en el més absolut silenci".

Més de 10.000 persones, que se sàpiga, han comparegut davant la justícia per denunciar que havien sigut violades per sacerdots, en els que hi havia, des del rector d'una parròquia d'un poble senzill, fins un alt dignatari. D'altres, han callat, degut a la posició que tenen en l'actualitat davant la societat, o perquè ja han superat el daltabaix emocional, patit en el seu dia.

“L'església” ha insistit sempre en amagar davant les autoritats pertinents, tots els casos de pederàstia que s’han produït en el seu si, jutjant-los sota la seva llei canònica, la qual, només “castiga” als violadors de menors, amb un “sermonet”, uns exercicis espirituals, traslladant-los de lloc, o amb un tractament psicològic.

Em consta que, els que pertanyen a una congregació, rarament són expulsats d’ella.

Tots plegats han oblidat una frase de Jesús que es troba en l’evangeli de Marc 9,42 que diu <<El qui fa caure en pecat un d’aquests petits que creuen en mi, més valdria que li lliguessin al coll una roda de molí i el tiressin al mar.

No cal que, als que s’aprofiten dels privilegis que tenen com a sacerdots i “castigats” no per un tribunal regit per un dret canònic catòlic, sinó per un tribunal ordinari. Que es pogués executar en ells, com qualsevol persona civil, la pena que en aquests casos pertoca.

El tema tractat amb profunditat donaria per omplir molts fulls, però per falta d’espai només em faré ressò, per la seva magnitud, de dos cassos de pederàstia sacerdotal, denunciats pel periodista Johan Hari al diari anglès “The Independent” en data 9 de setembre de 2010.

A començaments dels anys 80 el Pare Petes Hullermann després d’haver estat acusat de violar a tres menors, va ser traslladat a una diòcesi governada per Ratzinger, aquest sabia els fets i el va enviar a un psicòleg, el qual va advertir que el Pare Peter era “intractable” i no va titubejar en dir que mai havien de permetre que tractés amb nens. Hullermann va ser traslladat de parròquia en varies ocasions, fins que en l’any 1998 va ser acusat en ferm, davant d’autoritats civils, d’innumerable abusos sexuals.

L’any 1996 l’Arquebisbe d Milwaukee (Estats Units), va fer saber a Ratzinger que el Pare Lawrence C. Murphy, havia violat i torturat fins 200 nens sordmuts en un col·legi catòlic. Ratzinger mai va contestar. Vuit mesos després hi va haver una convocatòria per fer un “judici canònic catòlic” secret. Però el tal Murphy va fer saber al Papa, mitjançant un escrit, que la seva salut no li permetia estar present. El “judici” va ser cancel·lat i no se’n va saber res més.

En el mes de juny d’enguany, vam poder veure per la TV, com la policia per ordre de la Fiscalia belga, confiscava l’ordinador i escorcollava la seu de qui havia estat primat de Bèlgica durant 30 anys. S’havien rebut més de 475 queixes dipositades en la comissió sobre abusos sexuals a menors, produïdes per sacerdots.

El portaveu del Vaticà va condemnar la intervenció de la policia i va aixecar el crit al cel dient, entre altres coses, que no hi havia precedents d’aquesta actuació ni tan sols en règims comunistes.

Fem una petita reflexió...?

Benet XVI ha escollit la visita que ha fet al Regne Unit per fer un “mea culpa” per tants errors comesos a nivell d’església i personals... Com a ètica no està malament reconèixer equivocacions passades i actuals, però... En aquest cas no n’hi ha prou, s’ha de posar en pràctica un altre tipus de comportament.

Arreu del món hi ha persones que psicològicament han quedat afectades emocionalment per un record que no oblidan mai més i que els ha perjudicat, de per vida, a nivell personal i en el seu comportament dins la societat.

Per tant, no és d’estranyar que facin un clam exigint justícia, no de la que prové de les mans de Déu, que perdona després d’una confessió i penediment tantes vegades com faci falta, sinó de la justícia ordinària com qualsevol persona que hagi comés un delictes.

Diumenge 3 d'octubre, el programa 30 minuts va estar dedicat a la pederàstia en general.

Va ser un programa molt dur i alhora interessant. Varis testimonis van constatar haver estat violats pels seus pares, o per germans, o per familiars, o per amics, o per veïns... fent palès que només havia alleugerat la seva ànima el poder manifestar en veu alta i públicament aquests fets. Tots els entrevistats es van emocionar recordant la impotència i el silenci que van haver de guardar ja que, els violadors, els feien xantatge emocional dient. "que ningú els creuria perquè ells ho negarien tot i que el que feien era la prova més gran d'estimació que pot rebre una persona".

Hi va haver testimonis de tot, fills acusant al pare de violador amb consentiment de la mare, a germans que exercien una autoritat física i emocional i després d'abusar d'ells, els obligaven a guardar silenci. Un catequista que va enxampar, en una parròquia de les illes, al rector abusant d'una nena de 10 anys i que al posar-ho en coneixement de les autoritats civils va rebre una trucada d'una jerarquia eclesiàstica dient que havia perdut el temps en anar a la policia. Ja que l'església té les seves pròpies lleis per aquests casos.

Van fer saber una estadística esgarriosa. Un 20% de menors han rebut algun tipus d'abús.

*El sexe, de tot tipus, entre persones adultes, **que accedeixen lliurement a practicar-lo**, forma part de l'expressió de la sexualitat de cadascú. L'abús a menors en canvi, ha de ser, com ara diu l'església després de l'escàndol ocasionat... **de tolerància 0**.*

*Esperem que en cap diòcesi d'arreu del món, hi hagi més denúncies d'abusos a menors perpetrats per algun membre del clergat. I si el que les rep és un alt dignatari de l'església, ho posi en coneixement de les autoritats civils, **ja que podria ser acusat greument de complicitat davant un tribunal ordinari**.*

Alerta pares, padrins, familiars i educadors, si veieu que un menut, o no tan menut, està canviant d'actitud o l'enxampeu amb excuses o veritats a mitges. Esbrineu insistentment, sense esfereir-lo, però amb fermesa i alhora amb tendresa, per si s'està produint alguna "anomalia".

Per molt que pensem que a casa nostra no poden passar fets com els descrits. Després d'haver vist el programa de TV3 del succeït a persones les quals semblava que tenien familiars i entorns "normals". No estaria de més que paréssim atenció al comportament de la nostra canalla, ja que sense voler, per descuit o falta d'interès, podríem ocasionar-los seqüeles emocionals i d'altres... irreversibles.

Avui el meu escrit ha sigut més llarg de l'habitual, malgrat han quedat moltes coses en "el tinter". M'ha semblat que podia ser interessant posar en el vostre coneixement l'esmentat en ell.

Els que aneu a veure al Sant Pare, el dia de la inauguració de la Sagrada Família, on l'església haurà fet una demostració "d'austeritat" gastant (segons han dit els mitjans de comunicació) "només" que 3 milions d'euros per la seva estada d'unes hores... Desitjo que no us facin mal les mans... aplaudint-lo.

Què diria Jesús, si tornés, de tot plegat...? Quin veredicta emetria... Absolutori o condemnatari...?

Mª Mercè Usón

Reflexions de saviesa:

Quan senyalis amb el dit recorda que tres dels dits restants et senyalen a tu.

A mida que vagis criant els teus fills, t'adonaràs del molt que van fer per a tu els teus pares.

Les llàgrimes derramades són amargues però, encara o són més les que no es derramen.

No hi ha res que tingui més memòria que el cor. D'aquesta memòria neixen poemes i molts escrits.